

No.

19 Mayıs 1967

Zafer (Ankara)

XXVIII. Devlet Resim ve Seykel Hergisi

Yazan: Esad SUBAŞI

ru yumulmuş vaziyette.

Semahane'de mudrip ve nazyanlar yukarıda «mahvelde» otururlar. Sema edilen yerde oturmazlar. Tuvalde figürler alt kısma toplanarak ağır basmaktadır. Kompozisyon, rönesans ressam larının Hz. Isa'yı çarmıhta tasvir eden tablolardan İlham a lnarak yapılmak istenmiştir. İlham kopyasında muvaffak olunan taraf sema eden mevlevinin Hz. Isa'nın çarmıha gerilmiş resmini andırılmıştır. Resimde renk kompozisyonu sıyahı bürünmüştür. Sıkıcı. Resim sanatı bilgisine göre, direksiyonlar yaparak çalışmak istenmiş başarılamamıştır. Mevleviler ismini taşıyan bir tablo mistik hava içinde hakikate uygun olmalıdır. Modern resim yapıyorum diye Mefahiri mizi böyle alel-acayıp sekilere sokarak icra edilmemiştir.

Eşref Üren: Yarı empresyonist atmosfer, soğuk renk armını içinde bulutların yuvarlıklarını. «Kurtuluş Parkından» isimli resmin ahengini bozmaktadır. Acemice çizilmiş figürler

ilk bakışta göze çarpmaktadır. «Benim oğlum bina okur, döner, döner yine okur.»

Ali Çebe: «Kediler ve Sincap» adlı, katalogda 49 numarayı taşıyan tablosu; renk, kompozisyon ve bigi bakımından fevkala. Diyebilirimki serginin en kuwertli resmidir.

Bu panodan mihverimiz etrafında sağa, döner, dört tablo görürüz. Bunların sahipleri; Malik Aksel, İhsan Cemal Karaburak, Cevat DedeLİ.

Cevat Dereci, resimlerinde eski hassasiyeti muhafaza etmektedir. Malik Aksel ise, pasajlar içinde flu resim çalışmalarına devam etmektedir.

Bu panoyu döner dönmeyen büyük salona girersiniz. Girerken iki şahsun resimleri gözünüzü çarpar. Cemal Bingöl, Erol Tuğran.

Cemal Bingöl: 1872 de doğan Piet Mondrian'ın ve o devirde bazı ressamların yapmış olduğu kare ve dikdörtgen gibi geometrik müsamba resimlerini 40 kusur sene sonra kopya etmektedir. Komikleri dahi çürütmüş tarzı, modern resim yapıyorum diye Devlet Resim ve Heykel sergilerinde, senelerce ölümlize koyması, dağarcığında bun dan başka bir şey bulunmamasından ileri gelmektedir.

Turan Erol: Serginin bu müstesna panosunu işgal eden ikinci kardeşten biri. Eskisine nazaran iyi; tuval üzerinde renk ahengi ve lekeleri güzel.

Hep sağ değil ya bu seferde sola bakalım; esasen siz bakmazsanız yer sizi cezbediyor. Şu şunların resimleri soldan sağa sıralanmış: Arif Kaptan, Nurullah Berk, Zeki Faik İzer.

Nurullah Berk: Nezahet ve nezaketi ile tanıdığım bu zatin «Dalgalar» isimli resmi; gerek motif, gerek renk bakımından eiden fevkala. Geçen sene Devlet Resim ve Heykel sergisinin birinci gelen resminin hemen, hemen aynı, Fakat, daha mikromeli. Harikulâde tezini «süslüme» bir resim.

Zeki Faik İzer: Tüccarزادem, bu eserinde serapa, heyecan ve renk bolluğu içinde. İç âlemiñi ne güzel tuvale aksettirmiştir. Yalnız tablo ismini ile müsamma değil.

30 Nisan 1957 tarihli Zafer gazetesinde yazmış olduğum yazida; «Kendi resimlerini sergilen mutera yerine asarlar, digerlerini kenara köşeye koyarlar» de miştim. Bu sergide de değişimi yen taktilerini aynen tattık sahasında görüyoruz.